

بيان نمایند ولی بکلی از آیات صریحه (که اغلب مردم آنها را شبهانه و روز
قرائت میکردند و مواظبت حفظ آنها مینمودند) صرف نظر نمایند؛

داستان گواهی طلبیدن امیر مومنان در

موضوع غدیر خم

از جمله مؤیدات (۱) مرام ما آنکه حضرت امیر مومنان (ص) گواهی طلبید
از اصحاب پیغمبر (ص) و فرموده حدیث غدیر خم را هر کی از رسول خدا
شنیده باشد گواهی بددهد تا کسانی که در آنجا حاضر نبوده اند از این مستحضر
باشند گروهی باشده شهادت داده اند که ما از زبان کوهر نشان بر گزیده حق
(محمد ص) شنیدیم که فرمود (من کنت مولا فعلی مولا) در کتاب ینایع
الموده تالیف شیخ سلیمان حنفی مذهب (فصل مستقل در صفحه ۲۸ چاپ
بعیی برای این مطلب عنوان کرده از مسنده احمد بن حنبل نقل کرده که با
سند خود روایت مینماید از سعید بن چیر از ابن عباس رضی الله عنہما که میگوید
(علی ص) مردمان را در وسط مسجد جمعه جمیع کرد و پس از آن فرمود سو گند
میدهم بخدا هر مسلمانی شنیده که پیغمبر خدا (ص) در غدیر خم فرموده و هر چه
گواهی با آن بددهد هفده نفر باشده و گفتند ما شنیدیم هنگامی که آن بزرگوار
از دست امیر مؤمنان کرفت فرمود برای مردمان نمیدانید من اوی بمومنان
از نفسهای آنها بیباشم عرضه داشتند بلی میدانیم پس از آن (من کنت مولا
فعلی مولا) اللهم وال من والا و عاد من عاده
در همین صفحه از کتاب موالات ابی العباس نقل مینماید که با طریق و سند

(۱) ایت جمله هر کجا قطعاً همراه مادلات نکند لافل ایجاد ظن با آن نموده باوری
 بشواهد گذشته و آینده میکند فلندا بام مؤید نامیدیم

روایت نموده از ای اسحق که گفته درباره استشهاد مولای متقیان (علی ص) بن خبر داد اشخاص بیشمار که آن بزرگوار در وسط مسجد کوفه قسم
 بدن خدا که هر کی گفتار رسولخدا را در روز غدیر شنیده از گواهی کوتاهی
 تنماید هفده نفر برخواستند همه شان شهادت دادند که ماهمین گفتار من کنت
 مولا فعلی مولا را از زبان پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلیمان خلاصه
 گواهی طلبیدن امیر مومنان از قضایای مشهوره و مسلمه اهل تسنن و تشیع
 است و مقصود مازنگارش این داستان اثبات حدیث غدیر خم نیست چه که
 آن جای انکار باحدی نیست و همچنین در خشنده‌گی و مولویت علی ص و
 واجب‌الاطاعه بودن آنحضرت از جانب حق از خورشید تابان فروزنده تراست
 زیرا که ابن حدیث صریح است در اینکه همان مولویت و آقائی و فرمان‌نفرمانی
 که از جانب حضرت آفرید گار بحضرت ختمی مرتبت بخشیده شده بود و باستی
 هر مرد ایمان دار وزن باور کننده تسلیم فرمان حق شده یوغ و طوق اطاعت
 و فرمان بری را بگردن خود بگذارد همین مرتبه جلالت بحضورت امیر
 مومنان علی (م) از جانب خداوند متعال لطف شده باید همه اهل ایمان آن
 بزرگوار را آقای خود بشناسند و واجب‌الاطاعه و مولا خود بداند
 نظر ما از این نکار شات اثبات این معانی نیست بلکه مرام ماتایید این
 معنی است که آیاتی در قرآن مجید که در آنها اسم مبارک علی و فضائل
 آنحضرت باشد اسقاط نگردید — و اگر همچو آیاتی بود در زمان پیغمبر اکرم
 خوانده میشد و بعد از آنحضرت اسقاط شده لااقل امیر مومنان ذم آنها در یک
 انجمنی ذکر میفرمود و از مردم گواهی میطلبید زیرا که از زمان پیغمبر آنقدر
 شگذشته بود و اشخاصی بودند که آیاتی قرآنی نازل شده را حفظ کرده بودند
 و مامی بینیم امیر مومنان در هیچ زمانی چه در زمان خلفاء نلاته و چه بعد از آن

مسامعه در بیان حقایق و اظهار حقانیت خود ننموده‌اند و همه اوقات فضایل و مناقب خود را باقتضاء موقع رسائی‌دهند نه بمعاویه نوشته‌اند و با خوارج اتمام حجت هانموده‌اند، و در این جمله‌ها مذاکرات نموده و همچوں نام بری از این آیات نفرموده‌اند قطعاً اگر همچو آیاتی بود لااقل آن بزرگوار در یک مقابله باقتضاء وقت یادی از آنها میفرمودند (از جمله شواهدی که بخوبترین وجهی نقاب از رخ حقیقت بر میدارد) آنکه حضرت صلوات‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ہ و‌آل‌ہ و‌سید‌الشہداء حسین بن علی (ع) در زمان حکومت صلوات‌الله‌علی‌ہ و‌آله‌ہ و‌آل‌ہ و‌سید‌الشہداء معاویه بن ابی‌سفیان بازیاده از هزار نفر از بزرگان مسلمین از مهاجرین و انصار و اولادشان و سایرین در موقع حج در منی انجمن فرموده و فضایل امیر مؤمنان را یک ییک در آن بزم بیان نموده و از حضار گواهی خواسته که هر کی از پیغمبر اکرم صراحتاً اصحاب او شنیده در باره آن فضایل کتمان شهادت ننماید هر یکی از آنجمع پاشده و گواهی بفضایل اعیان مؤمنان و احادیث شریفه که در این خصوص از پیغمبر شنبده بودند دادند و بعداً حضرت حسین فرمود که این طاغی میخواهد بكلی امر ولايت را از بین بیرد هر یکی هرچه شنید بعد مبرساند تا این نوراللهی خاموش نگردد و تفصیل این داستان در ناسخ التواریخ و سایر کتابها نگاشته شده هر کی خواهان پاشد با آنها مراجعت نماید البته بخرد مندان پوشیده نیست که هرگاه آیاتی (غیر از آیاتی که فعلاً در قرآن موجود است) در زمان پیغمبر صراحت شده بود و در آنها تصریح بنام مبارک امیر مؤمنان و فضایل و مناقب آنحضرت شده بود حضرت سید الشهداء در آن بزم که گروه مهاجرین و انصار و تابعین حاضر بودند از آنها یادی مینمودند و از ایشان گواهی میطلبند و بعضی از آنها که در زمان پیغمبر صراحت آن آیات را شنیده بودند شهادت میدادند خلاصه اینکه هر هوشمندی یک سیری باحتیاجات

حضرت حسین یاسلمان یا ام السلمه ام المؤمنین یا حضرت امام حسن یا سایر اصحاب و یاوران امیر مؤمنان بنماید یقین برای او خواهد شد که همچو تحریفی در قرآن نگشته و از آیات شریفه راجع باین موضوع استقطاب نگردیده و اگر بخواهم یک ییک آن احتجاجات را بنگارم باین اوراق زیاد پربنایم اگر کسی خواهان آنها باشد رجوع نماید بکتاب احتجاج طبرسی و ناسخ التواریخ و شرح ابن ابی الحدید و روضة السفاه و احتجاج مجلسی و سایر کتابهای علماء شیعه و سنی (سه نکته سودمند)

نکتههای خصوصی

استاد مجتبه دین بزرگوار حاج شیخ مرتضی انصاری در کتاب رسائل از علامه و شهید اول قل میکند که ایشان قائل شده اند قراءت قراء نلثه (ابی جعفر و برادرانش) متواتر است از بیغمهر اکرم صلی اللہ علیه و آله و سلم باین دعوای توادر هم محقق ثانی (رضوان اللہ علیه اعتماد نموده اند و فتوی داده اند که جائز است خواندن قرآن با قراءت هر یکی

از اینها معالم میشود که این بزرگان (که اساطین وارکان علم شمرده میشوند) آن روایاتی را که در خصوص ناقص شدن قرآن مجید رسیده است قابل اعتماد ندانسته اند یا آنها در نظر این بزرگان ضعیف السنده با ضعیف الدلاله بودند

جو گفتار جامع و صحیح و افی درباره این گوفه احادیث

آنکه آنها سه قسمند یک قسمتی که در آنها پاره آیات نقل شده (که آنها در قرآن بوده) باندازه خنک و بی معنی است که هر کسی که اندک سوادی داشته باشد هیچه مدد که آنها بجهه ول امت و کمتر بزم اذاب و آن آیات را تالیف و ترکیب بنماید درصورتیکه برای هیچ بشر امکان پذیر نیست که مانند آیات قرآنی